

Таким чином системний аналіз є прикладною наукою, націленою на з'ясування причин реальних складнощів, що виникають зазвичай перед конкретною організацією, установою, підприємством, колективом і на вироблення варіантів їх усунення. У найбільш розвинутій формі системний аналіз включає і безпосередній практичне покращує втручання в проблемну ситуацію. Для того, щоб системний аналіз при вирішенні конкретних проблем давав очікуваний ефект, необхідно забезпечити дотримання визначених принципів.

Процеси, що йдуть у цивілізованому суспільстві роблять підприємство усе більш складною системою, оскільки ускладнюються інтереси персоналу і споживачів продукції, економічна, політична і екологічне середовище, підсилюється взаємовплив науково-технічного прогресу і соціально-духовної сфери. З цієї причини ускладнюються і процеси керування підприємством. Зростає значимість системно-аналітичної діяльності, що забезпечує цілісність у розвитку підприємства як системи.

Список використаних джерел

1. Виханский О.С. Раздуми про менеджмент. «Інший» менеджмент: час змін/ О.С. Виханский // Російський журнал менеджменту. - 2004. - № 3.- С. 105-126.
2. Комарова Н.В. Теоретичні основи менеджменту/Н.В. Комарова// Курс лекцій. - М., 2005. – С. 28-32
- 3 Райченко А.В. Загальний менеджмент/А.В. Райченко// підручник для програми МВА. -М., 2006. – С. 264 – 269
4. Кравченко А.І. Історія менеджменту/Кравченко А.І.// Навчальний посібник для студентів вузів. - М., 2006. – С.86-93

Нестерук Ірина Валеріївна,

студентка спеціальності 7.03050401 «Економіка підприємства»

економічного факультету Кам'янець-Подільського

національного університету імені Івана Огієнка,

м. Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткачук В. В.

ВІДТВОРЕННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ

Процес відтворення характеризується оновленням основних засобів. В економічній літературі відсутнє чітке трактування категорії “оновлення”, що перешкоджає однозначній характеристиці процесу розширеного відтворення й оцінці технічного стану основних засобів.

Відтворення основних засобів за В.С. Котковським являє собою інтегровану, органічно пов'язану цілісну систему економічних, організаційних і правових форм та методів господарювання, спрямованих на впровадження прогресивної і принципово нової техніки, комплексної модернізації основного капіталу [1, С. 4-7].

Інший економіст – О.В. Пасько – вважає, що відтворення основних засобів – це процес, що складається з двох груп чинників: ендогенних (розмір нарахованої амортизації, відповідність суми нарахованої амортизації, конкурентної стратегії підприємства, використання нарахованої суми амортизаційних коштів), які перебувають у сфері впливу конкретного підприємства, та екзогенних (уряд, економіка, технологія, суспільство), які перебувають у сфері впливу державних органів управління [2, С. 4-16].

Незважаючи на кризовий стан економіки країни, загальну фінансову неспроможність сільськогосподарських товаровиробників дослідження стану та динаміки основних засобів сільськогосподарських підприємств

Для забезпечення безперервного процесу відтворення основних засобів у необхідній підприємству структурі необхідне формування спеціальних фондів відшкодування, які б забезпечували покриття витрат на просте відтворення та нарахування зносу [3, С. 4-8]. Формування спеціальних фондів на підприємствах є недоцільним, тому що безперервність процесу відтворення можна забезпечити мобілізацією і цільовим використанням коштів амортизаційного фонду.

Т.М. Старицький стверджує, що відтворення основного капіталу – це процес постійного повторення його виробничого використання, зносу, амортизації, підтримки в робочому стані через здійснення ремонтів і відновлення в природі. При аналізі відтворення основного капіталу він пропонує застосовувати показники його руху (коефіцієнт обороту, коефіцієнт зростання, коефіцієнт вибуття, коефіцієнт оновлення, коефіцієнт сукупного відтворення), стану (коефіцієнт зносу, коефіцієнт придатності) та ефективності використання [4, С. 4-7; 5, С. 56-60]. На наш погляд, при здійсненні процесу відтворення достатньо застосовувати показники руху (коефіцієнт зростання, коефіцієнт оновлення, коефіцієнт ліквідації), стану (коефіцієнт зносу) та ефективності використання (виробництво валової продукції та валового доходу з одиниці земельної площі й з розрахунку на середньорічного працівника, фондододача, фондомісткість продукції) основних засобів.

Власні кошти складають основну частину джерел фінансування відтворення основних засобів сільського господарства. Для їх зростання необхідна активна державна підтримка сільськогосподарських підприємств спрямована як на підвищення фінансових результатів, так і на формування оптимальної амортизаційної політики. Незважаючи на високу частку фінансування за рахунок кредитів банків та інших позик, цей напрямок потребує подальшого розвитку. Необхідні зміни амортизаційної політики в Україні, спрямовані на сприяння формуванню джерел фінансування відтворення основних засобів підприємств. Саме тому, на думку багатьох економістів, необхідно максимально спрямувати господарську діяльність підприємства та його ресурси на відтворення основних засобів, а також зацікавити товаровиробника до високопродуктивної праці на базі постійного технічного оновлення, формування внутрішньогосподарських фондів споживання і нагромадження при своєчасних взаєморозрахунках і внесенні податків та платежів до бюджету. Активна науково-технічна, структурна та інвестиційна політика є однією з вирішальних умов досягнення мети і стратегічних цілей ринкових реформ.

Список використаних джерел

1. Котковський В.С. Відтворення основних засобів та його фінансове забезпечення на підприємствах залізничної промисловості України: Автореф. дис. канд. екон. наук / Київський національний економічний університет. – К., 2001. – 16 с.

2. Пасько О.В. Відтворення основних засобів аграрних підприємств в сучасних умовах. – Суми: Козацькийвал, 2004. – 102 с.

3. Прядко В.В. Проблеми відтворення виробничих процесів у молочній промисловості України на сучасному етапі: Автореф. дис. канд. наук / Рада по вивченню продуктивних сил України. – К., 1999. – 22 с.

4. Старицький Т.М. Раціональне відтворення основного капіталу в сільському господарстві: Автореф. дис.канд. наук / ННЦ “Інститут аграрної економіки” УААН. – К., 2006. – 22 с.

5. Старицький Т.М. Методичні основи економічної діагностики відтворення і ефективного використання основного капіталу // АгроІнКом. – 2005. - № 7. – С. 56-60.

6. Швець Н.В. Організаційно-економічний механізм управління відтворенням основних засобів підприємства: Автореф. дис. канд. наук / Національний гірничий університет. – Дніпропетровськ., 2006. – 16 с.

Онуфрійчук Володимир Володимирович

студент спеціальності 7.03060101 «Менеджмент організацій і адміністрування (за видами економічної діяльності)» економічного факультету

Подільського державного аграрно-технічного університету, Кам'янець-Подільський

Науковий керівник: к.е.н., доцент Ткачук В. В.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ УПРАВЛІННЯ НА ОСНОВІ ОПТИМІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В АГРАРНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Як показує практика, наукова обґрунтованість суті управління рішень вимагає комплексного поєднання усіх знань про людину, яка приймає і виконує рішення. Але все-таки потрібно відмітити, що наука стиснена певними рамками свого предмету невзможі забезпечити необхідну комплексність, і це спонукає до пошуку нових методологічних підходів, які б враховували усі наукові підходи до процесу прийняття рішень. Роль управлінської діяльності надто зросла в умовах науково-технічного прогресу, який значно розширив можливості підприємств, організацій та їх керівників при досягненні своєї мети. В тому числі зросла і наукова цінність процесу управління як об'єкта дослідження. На сьогоднішній час багато вітчизняних та зарубіжних вчених присвячують свою діяльність вивченню феномену управлінської діяльності та його базису процесу прийняття управлінських рішень.

На сьогоднішній час ефективність управлінської діяльності пов'язана з такими проблемами:

- суб'єктивізм цілей, який пов'язаний з особами, що приймають рішення;
- велика кількість факторів, що діють на особу, яка приймає рішення в процесі розробки, прийняття та реалізації рішення;
- великий обсяг інформації, яку повинен опрацювати керівник при здійсненні управлінського процесу;
- швидка зміна зовнішнього і внутрішнього середовища, що негативно впливає на процес орієнтації при управлінській діяльності;
- надто звузились часові параметри процесу прийняття рішення, оскільки від швидкості залежить результат.

В довідковій літературі соціальне управління характеризується як вплив на суспільство з метою його вдосконалення, збереження якісної специфіки і розвитку. Щодо діяльності окремої організації, установи чи підприємства, то управління означає сукупність скоординованих заходів, спрямованих на досягнення накреслених в рамках організації певних цілей. Процес управління має місце там, де здійснюється організована діяльність людей з метою досягнення певних результатів. В центрі уваги психології управління знаходяться саме психологічні аспекти управлінської діяльності. В часи становлення системи управління як науки, остання мала декілька термінологічних варіантів.

Доцільно підтримати тих дослідників, які звертають увагу на докорінні зміни системи управління в сучасних умовах державотворення, ринкової економіки, оскільки зміни пройшли в системі відносин між керівником і підлеглими, між власником і найманими працівниками, між державними органами влади та новими приватизованими підприємствами. Змінилась система відносин, що стосується характеристики працівника як окремого елемента виробничої діяльності. Розвинулись ринкові умови, які диктують свої позиції щодо виробництва, відповідно і до виробничого процесу, а як результат і до процесу управління.

Управління варто розглядати в широкому розумінні цього поняття, яке охоплює всю специфіку людських ділових взаємовідносин на різних рівнях, враховуючи економічні, соціальні, психологічні, моральні, правові та інші чинники ефективності цих зв'язків, і визначає роль кожної особистості (чи то суб'єкт, чи об'єкт управління) в системі управління, в здійсненні запланованих завдань. При цьому зміни в управлінні відбудуться за умови опанування позитивним світовим досвідом управлінської діяльності та збереження водночас національної специфіки культури управління, своїх традицій, своєї ментальності.

Отже, управління передбачає керівництво людьми і взаємостосунками між ними в системі ділового спілкування та взаємодії, координацію і організацію їх діяльності, ефективне використання всіх наявних засобів, спрямованих на виконання накреслених цілей і запланованих завдань раціональним, гуманним, економічним і правовим шляхом. І саме вирішення цих усіх питань лежить в площині психології, а саме психології управління, яка в повній мірі здатна вирішити ряд проблем, що сьогодні виникли в системі менеджменту. Залучення професійних психологічних підходів здійснюється вже сьогодні на багатьох зарубіжних та вітчизняних підприємствах для покращення клімату в колективах, збільшення продуктивності праці та досягнення запланованих загальних високих результатів, створення високопрофесійної об'єднаної команди. І саме психологія управління здатна розв'язати проблеми, які виникають в управлінській діяльності, створити мобільні системи підготовки менеджерів, керівних кадрів, спрямованої на розвиток у них професіоналізму, інтелектуального потенціалу світового рівня, інноваційно-творчого стилю управлінського мислення.